

การใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือและกิจกรรมภาระงานในการสอน
อ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
Using Northern Thai Cultural Content and Task-based Approach in
Teaching Students' Communicative Reading-Writing

บุษราคัม อินทสุก | Busarakham Intasuk¹
ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน | Patteera Thienpermpool²
เสงี่ยม โตรัตน์ | Sa-ngiam Torut³
บำรุง โตรัตน์ | Bamrung Torut⁴
สุพัฒน์ สุขกมลสันต์ | Suphat Sukamolson⁵

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานก่อนและหลังเรียนและขนาดของผล และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนด้วยรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ จำนวน 10 หน่วยเรียน 2) แบบทดสอบอ่าน-เขียนก่อนและหลังเรียนที่ใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน paired-sample t-tests, one-sample t-tests และ Cohen's d ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยเฉลี่ยมีค่าความต่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ $p=0.05$ และมีขนาดของผล เท่ากับ 1.17 หมายถึงมีขนาดใหญ่มาก 2) ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยเฉลี่ยมีค่าความต่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ $p=0.05$ และมีขนาดของผล เท่ากับ 0.32 หมายถึงมีขนาดปานกลาง 3) ความสามารถในการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยเฉลี่ยมีค่าความต่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ $p=0.05$ และมีขนาดของผล เท่ากับ 0.48 หมายถึงมีขนาดปานกลางและ 4) ความพึงพอใจในการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, $SD=0.30$)

คำสำคัญ: การอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสาร, การสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน, การสอนในเนื้อหาวัฒนธรรม

¹ นักศึกษาปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

³ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

⁴ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

⁵ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the students' communicative reading-writing ability before and after using the instructional model and its effect size; and 2) to investigate the students' satisfaction with the instructional model. The sample was 30 fourth-year English major students selected by simple random sampling technique in the second semester to the academic year of 2018, at the Faculty of Education, Lampang Rajabhat University. The instruments used for gathering data were: 1) a 10-unit communicative reading-writing instructional model using northern Thai cultural content; 2) a communicative reading-writing test using Thai cultural content for pretest and posttest purposes; and 3) a questionnaire on students' satisfaction with the developed instructional model. The data was then analyzed by mean, median, paired sample t-test, one-sample t-tests and Cohen's d. The findings were as follows: 1) the students' reading ability at the posttest was significantly higher than that of the pretest at $p=0.05$ with a large effect size ($d= 1.17$); 2) the students' writing ability at the posttest was significantly higher than that of the pretest at $p=0.05$ with a medium effect size ($d= 0.32$); 3) the students' communicative reading-writing ability at the posttest was significantly higher than that of the pretest at $p=0.05$ with a medium effect size ($d= 0.48$); and 4) the students' average median value with the use of the developed instructional model was at a high level (4.38).

Keywords: communicative reading-writing, task-based instruction, cultural-content instruction

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้และการประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียน และผู้สอน รูปแบบการสอนอ่านมุ่งเน้นการพัฒนาจุลทักษะในการอ่านด้วยการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหารายละเอียด และการใช้กลยุทธ์ในการอ่าน ส่วนการสอนเขียนมุ่งเน้นการสังเกต การเปรียบเทียบ และสรุปความรู้ด้วยตนเอง (Sahoo, 2018) เมื่อพิจารณาการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยพบว่าวิธีการสอนอ่านเขียนยังไม่สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ได้จริง ปัญหาสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศด้านการสอนอ่านพบว่าเกิดจากผู้สอนเน้นการถ่ายทอดความรู้มากกว่าใช้การสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น (พัชรพร รัตนโรภาส, 2553) เป็นผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจกระบวนการอ่าน ได้แก่ การหาความหมายของคำศัพท์ในบริบท การทำความเข้าใจสำนวนในเนื้อหาที่อ่าน การทำความเข้าใจข้อความที่อ่าน การทำความเข้าใจรูปแบบของไวยากรณ์ของเนื้อความที่นำเสนอในบทอ่าน การอ่านจับประเด็นสำคัญ รวมถึงการอ่านเพื่อหารายละเอียด ปัญหาเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อเรื่องและไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาได้ (มนัสวี ดวงลอย, 2558) ในด้านการเขียนปัญหาหลักที่พบคือ ผู้สอนเน้นการสอนแบบบรรยายจนทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนการเขียนทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นผลให้ไม่สามารถนำทักษะการเขียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ (ธันนิกันต์ สุธงส์นัย, 2563)

แนวคิดในการสอนอ่านสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ในการทำความเข้าใจบทอ่าน การทำกิจกรรมเชื่อมโยงทักษะสัมพันธ์

การอ่าน-เขียน เห็นได้จากแนวคิดในการสอนอ่านของ (Grabe, 2009) ที่ให้ความสำคัญกับการกำหนดจุดทักษะในการอ่าน กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะหลักที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่นเดียวกับ Ducker (2003) ที่เน้นการใช้กลยุทธ์การอ่านในกิจกรรมการอ่าน 3 ชั้น คือ ชั้นก่อนกิจกรรมการอ่าน ชั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน และชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนสำรวจก่อนอ่าน ใช้ประสบการณ์ทางภาษาในการทำความเข้าใจบทอ่าน อ่านเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และใช้กระบวนการนำเข้าสู่ข้อมูลเพื่อพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ที่เพิ่มขยายออกไป และ Harmer (2015) เน้นการกระตุ้นความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนโดยการตั้งคำถาม การสำรวจบทอ่าน สรุปความ และการอภิปราย รวมถึงการกำหนดกิจกรรมที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการอ่าน ได้แก่ การอภิปราย การโต้เถียง และกิจกรรมการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ Harmer (2015) ได้เน้นการสอนเขียนด้วยกระบวนการกลุ่มโดยปรับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนปฏิบัติกิจกรรมการเขียนร่วมกับกระบวนการเขียน 5 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบของเนื้อความ 2) วางแผนการเขียน 3) เขียนโครงสร้างและตรวจสอบ 4) ร่วมกันตรวจสอบงานเขียนโดยผู้สอนและผู้เรียน และ 5) มอบหมายงานเขียนให้ผู้เรียนสร้างงานเขียนด้วยตนเองหลังจากเรียนรู้กระบวนการเขียนจากกระบวนการกลุ่มที่ทำร่วมกันแล้ว เช่นเดียวกับ Yan (2005) ที่เน้นการเชื่อมโยงการอ่านไปสู่การเขียนด้วยการให้ผู้เรียนศึกษางานเขียนที่เป็นเอกสารจริงก่อนปฏิบัติกิจกรรมการเขียน ได้แก่ จดหมาย บทบรรณาธิการ และโฆษณา

แม้กิจกรรมภาระงานจะเป็นการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในหลายระดับชั้นแต่ยังพบปัญหาสำคัญในการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานในห้องเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ เช่น รูปแบบวัฒนธรรมห้องเรียนในประเทศจีนที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางมาเป็นเวลานานเป็นปัญหาในการปรับตัวของผู้เรียนและผู้สอนต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน (Tan, 2016) ในประเทศแคนาดาซึ่งเป็นประเทศที่มีผู้เรียนหลากหลายพบว่าการใช้กิจกรรมภาระงานในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจนและเป็นระบบ รวมถึงผู้สอนต้องมีประสบการณ์และมีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อลดปัญหาความไม่เข้าใจและการสร้างแนวคิดที่ไม่ถูกต้องต่อการเรียนการสอน (Douglas and Kim, 2014) การสอนด้วยกิจกรรมภาระงานยังมีข้อดีต่อการพัฒนาผู้เรียนในการพัฒนาทักษะภาษาเนื่องจากหลักการพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน 6 ประการ คือ 1) จัดการเรียนรู้จากความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน 2) เน้นการสื่อสารด้วยการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาเป้าหมาย 3) นำผู้เรียนไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง 4) ส่งเสริมการเรียนรู้แบบทักษะกระบวนการ 5) เน้นการใช้ประสบการณ์ของผู้เรียนในการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้ในชั้นเรียน และ 6) เชื่อมโยงการเรียนรู้เชิงภาษากับสิ่งที่เรียนในชั้นเรียนกับการเรียนรู้นอกห้องเรียน (Nunan, 2006) การสอนด้วยกิจกรรมภาระงานมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมภาระงาน 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During task) และ ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task) ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (Ellis, 2006) การจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานยังเน้นประโยชน์ของการใช้กิจกรรมภาระงานกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในฐานะที่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาเป้าหมายและสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริงอย่างเหมาะสมตามระดับความต้องการในการนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร (Kumar, 2016)

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานได้เน้นการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับพัฒนาทักษะกระบวนการซึ่งผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานที่มอบหมายตามขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมภาระงาน การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นประเด็นสำคัญในการกำหนดกิจกรรมภาระงานซึ่งมุ่งส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนในขณะปฏิบัติภาระงานทั้งด้านการเรียนรู้ภาษา

และการเรียนรู้เนื้อหาสาระ หรืออาจรวมสาระวัฒนธรรมและสมรรถนะทางสังคมของผู้เรียนเข้าด้วยกัน ผู้เรียนเรียนรู้จากการพินิจพิเคราะห์ข้อมูลนำเข้าเพื่อมุ่งไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ ได้แก่ การให้อ่านบทความในหนังสือพิมพ์ คู่มือ หรือ บทอ่านในรูปแบบอื่น (Oxford, 2006) การสอนด้วยกิจกรรมภาระงานมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แนวการสร้างสรรคความรู้อย่างตัวตนเองที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีดำเนินกิจกรรมในการสร้างองค์ความรู้แก่ผู้เรียนโดยอาศัยสถานการณ์ เหตุการณ์ ความต้องการ ความสนใจ แรงจูงใจและภูมิหลังของผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกัน (Richards, 2006) ดังเช่นงานวิจัยของสุพรรณิ อาศัยราช (2557) ที่ใช้เอกสารจริงในการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมภาระงานเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และเน้นการนำไปใช้ได้จริงของผู้เรียน Marashi and Dadari (2012) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมภาระงานกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมถึง Da Silva and Fernandes (2016) ที่บูรณาการการสอนแปลกับกิจกรรมภาระงาน ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์ที่หลากหลายและใช้รูปแบบของภาษาตามสถานการณ์ที่หลากหลาย (Willis and Willis, 2007)

เมื่อศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน และการเขียนที่แสดงถึงผลของการปฏิบัติภาระงานต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจพบว่าผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น กิจกรรมภาระงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมภาระงาน ได้แก่ ในด้านการอ่าน (จิราพร ภาพสุวรรณ กนกกาญจน์ กิตติชาติเขวาลิต และพนาน้อย รอดชู, 2557), Madhkhan and Mousavi (2017) ในด้านการเขียนเพื่อการสื่อสาร (Sari, Tantra and Santosa, 2018) และในด้านการอ่านและเขียน (สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และบำรุง ไตรรัตน์, (2561), (Ahour and Zarei, 2016), Huang (2016), และ Smith (2018)

เมื่อพิจารณาการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นสาระวัฒนธรรมจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนโดยเน้นสาระวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีเช่นเดียวกันกับการเรียนภาษาอังกฤษโดยเน้นสาระวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านในสาระวัฒนธรรมท้องถิ่นง่ายขึ้นเมื่อใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ การเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นส่งเสริมความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาและวัฒนธรรมของตนเองร่วมกับเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Ramirez, 2009) การเรียนรู้ทั้งภาษาและวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อคำนึงถึงพื้นฐานทางวัฒนธรรมของตนเอง วัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร รวมถึงวัตถุประสงค์เฉพาะทางในการสื่อสารซึ่งเป็นแนวโน้มของความสนใจของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ (Marczak, 2010)

การสอนภาษาอังกฤษในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยเป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน ช่วยพัฒนาความสามารถในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นโดยใช้ภาษาเป้าหมาย อันดับแรกควรพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความตระหนักรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของตนเอง เกิดภาคภูมิใจในตนเองและมีสติซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในวัฒนธรรมของตนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิถีการดำเนินชีวิตของตน (Moran, 2001) การศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนยังเป็นการสร้างการรับรู้ (Perception) และการตระหนักรู้ (Awareness) ให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถอธิบายและให้ภาพรวมที่ชัดเจนของการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมได้ การตระหนักรู้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่แสดงให้เห็นความรู้ทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนมีในเชิงพฤติกรรม เป็นความท้าทายของผู้สอนต่อการจัดการเรียนการสอนและการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสาร (Liu and Fang, 2017)

นอกจากนี้ การสอนด้วยกิจกรรมภาระงานโดยเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นยังส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์ที่มีในการสร้างผลงานของตน ส่งเสริมมีทักษะสังคมด้วยการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม และช่วยให้

ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในระหว่างปฏิบัติการงานเขียนผู้เรียนยังได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียนระดับประโยคร่วมกับการปฏิบัติการงานเป็นกลุ่มซึ่งเป็น โอกาสที่ผู้เรียนได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย (Kaikaew and Lornklang, 2015) และผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในวัฒนธรรมของตนเอง (Huang and Wang, 2008), (Ramirez, 2009)

จากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยด้วยรูปแบบการสอนแบบ P-P-P กับผู้เรียน ที่ศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยเน้นการอ่านและการเขียนในการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ผลการทดสอบทักษะเดียวของผู้เรียนด้านการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการเขียนเพื่อการสื่อสารในรายวิชาไทยศึกษาและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม แต่ละด้านอยู่ในระดับดี แต่เมื่อทดสอบทักษะสัมพันธ์อ่าน-เขียนด้วยการใช้แบบทดสอบอ่านเพื่อความเข้าใจร่วมกับการเขียนเพื่อการสื่อสารกลับมีผลการทดสอบในระดับพอใช้ เห็นได้จากผู้เรียนคัดลอกเนื้อความโดยตรงและ นำข้อความมาเขียนโดยตรงไม่ผ่านการเรียบเรียงใหม่ ทำให้เนื้อความที่เขียนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอาจเนื่องจากผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการเชื่อมโยงทักษะสัมพันธ์อ่าน-เขียน และ ขาดโอกาสที่เพียงพอในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจร่วมกับการพัฒนาทักษะการเขียน เพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การหาความหมายของคำศัพท์ในบริบท การระบุใจความหลัก และการอ่าน เพื่อหารายละเอียด เมื่อนำความรู้ด้านการอ่านไปใช้ในการอ่านบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำเสนอ เป็นภาษาอังกฤษและเชื่อมโยงการเขียนจึงไม่สามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน ครบถ้วน และตรงตามวัตถุประสงค์

เมื่อพิจารณางานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนสำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นทักษะสัมพันธ์พบว่ามีงานวิจัยในจำนวน จำกัด งานวิจัยที่พบโดยทั่วไปเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะเดียว เช่น ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและ ทักษะการเขียน อาจเนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะสัมพันธ์ต้องใช้เวลามากในการเตรียมเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ และการเก็บข้อมูล ซึ่งอาจกระทบเวลาในการปฏิบัติหน้าที่อื่นของผู้สอน

การพัฒนาการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ ร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานเป็นการบูรณาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะสัมพันธ์ การอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ นอกจากผู้เรียนจะได้รับ ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยนี้แล้วยังเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้สนใจสาระวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ ผู้ปฏิบัติงานด้านการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมไทย ภาคเหนือ และผู้ที่ปฏิบัติงานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนและขนาดของผลของรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. ศึกษาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียนและขนาดของผลของรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นต่อความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาด้วยคะแนนก่อน และหลังเรียนรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานและขนาดของผล

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 กลุ่มเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่ศึกษาอยู่ใน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน

2.2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน

2.2.2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน

2.2.3. ความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน

2.2.4. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางต่อรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน

ในการดำเนินการวิจัยแบ่งขั้นตอนการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ความต้องการพื้นฐาน โดยพัฒนาจากแนวคิดของ Willis and Willis (2007) เป็นการเชื่อมโยงข้อมูลความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกับการสัมภาษณ์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องร่วมกับการวิเคราะห์หลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปี พ.ศ. 2557 เพื่อเป็นแนวทางกำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และทักษะเฉพาะเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเน้นกิจกรรมภาระงานและการเรียนรู้ร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน 7 ขั้น คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน 3) ขั้นปฏิบัติการงาน 4) ขั้นวิเคราะห์ภาษา 5) ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน 6) ขั้นประเมินหลังเรียน และ 7) ขั้นกิจกรรมเพิ่มขยาย ซึ่งเชื่อมโยงทักษะสัมพันธ์การอ่าน-เขียนโดยเป็นการสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจไปสู่การเขียนเพื่อการสื่อสารที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างผลงานงานต่างจากการจัดการเรียนการสอน

แบบ P-P-P ที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติตามรูปแบบที่กำหนด ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาเครื่องมือวัดประสิทธิผลของสื่อ และขั้นตอนที่ 4 ทดลองใช้รูปแบบการสอนและประเมินผล มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานโดยการศึกษาข้อมูลจาก 3 แหล่ง คือ หลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางปี พ.ศ. 2557 คำอธิบายรายวิชา และเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน วัฒนธรรมไทยภาคเหนือ และผู้เรียน ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้สอนเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปในการสอนทักษะสัมพันธ์อ่าน-เขียนภาษาอังกฤษในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ ได้แนวเรื่องในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยจำนวน 10 แนวเรื่องสำหรับจัดทำบทเรียนจำนวน 10 หน่วยเรียน

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการสอน นำผลจากการวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนและการสัมภาษณ์ร่วมกับการอภิปรายกลุ่มของผู้สอนมาออกแบบรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนในเนื้อหาวัฒนธรรมร่วมกับกิจกรรมภาระงาน เริ่มเก็บข้อมูลกับกลุ่มทดลองนำร่องในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ได้รูปแบบการสอน 7 ขั้น คือ

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนถึงเป้าหมายในการเรียนแต่ละแนวเรื่อง ได้แก่ การสนทนา การตอบคำถาม การระดมความคิด และการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ผู้เรียนมีก่อนเรียน เพื่อสร้างแนวคิดหลักและภาพรวมของบทเรียนก่อนเรียน รวมถึงประเมินความรู้ก่อนเรียน และสร้างความคุ้นเคยต่อบทเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้ผู้เรียนเริ่มต้นการเรียนรู้ไปพร้อมกัน

2. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนร่วมกัน โดยทำกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ด้วยการร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ในบริบท การสำรวจความรู้และความเข้าใจก่อนอ่านด้วยการสนทนา ตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นก่อนปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน

3. ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมภาระงาน (Task) กิจกรรมการวางแผน (Planning) และกิจกรรมรายงานภาระงาน (Report) ซึ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยกิจกรรมกลุ่มในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ

4. ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Study) ผู้สอนชี้แนะผู้เรียนให้พิจารณารูปแบบของข้อความที่นำเสนอในแต่ละบทเรียน รวมถึงศึกษาคำศัพท์ สำนวนและตัวอย่างการใช้คำศัพท์และสำนวนใช้ในแต่ละรูปแบบของข้อความ

5. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post reading) เป็นกิจกรรมฝึกฝนการเขียน (Writing Practice) ซึ่งผู้เรียนสร้างผลงานด้านการเขียนโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม กล่าวคือ ให้ผู้เรียนร่วมกันสังเกตโครงสร้างเนื้อความ ศึกษาโครงสร้างประโยค ศึกษาความหมายของคำศัพท์และสำนวน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม รวมถึงตัดสินใจสร้างงานเขียนร่วมกันโดยใช้ขั้นตอนการเขียน 5 ขั้น คือ 1) ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบของเนื้อความ 2) วางแผนการเขียน 3) เขียนโครงร่างงานเขียน 4) ตรวจสอบงานเขียน และ 5) สร้างงานเขียนด้วยตนเอง

6. ขั้นประเมินหลังเรียน (Evaluation) เป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังปฏิบัติภาระงาน ประกอบด้วย การทดสอบคำศัพท์ การอ่านเพื่อความเข้าใจ ความคิดวิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสาร

7. ขั้นกิจกรรมเพิ่มขยาย (Extended Activity) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมจากการอ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันและฝึกทักษะการเขียนด้วยการบันทึกประเด็นที่สำคัญจากข้อมูลที่อ่าน เป็นการเชื่อมโยงงานเขียนร่วมกับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างเรื่องที่ฝึกฝนแล้วมาเขียนด้วยตนเองผ่านการมอบหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาเครื่องมือวัดประสิทธิภาพของสื่อประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ เท่ากับ 0.88 มีค่าความเชื่อมั่นภายใน เท่ากับ 0.78 ค่าความยากง่าย เท่ากับ .059 และค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.20 ส่วนแบบทดสอบการเขียนเพื่อการสื่อสาร มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 0.83 มีค่าความยากง่าย เท่ากับ 0.69 และค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.52 วิธีประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation) เป็นการประเมินความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนหลังปฏิบัติการงาน ประกอบด้วย การทดสอบคำศัพท์ การทดสอบความสามารถในการอ่านโดยเน้นจุดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน และความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ทดลองใช้รูปแบบการสอนและประเมินผล โดยใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 30 ชั่วโมงสอน ในเนื้อหา 10 หน่วยเรียน ๆ ละ 3 ชั่วโมง แต่ละหน่วยเรียนใช้กิจกรรมการสอนโดยใช้กิจกรรมภาระงานที่เน้น การอ่านเพื่อความเข้าใจใช้เวลา 1.30 ชั่วโมงในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน ขั้นปฏิบัติการงาน และขั้นวิเคราะห์ภาษา ขั้นกิจกรรมหลังการอ่านเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารใช้เวลา 1 ชั่วโมง ใช้ขั้นตอนการเขียน 5 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบของเนื้อความ 2) วางแผนการเขียน 3) เขียนโครงร่าง งานเขียน 4) ตรวจสอบงานเขียน และ 5) สร้างงานเขียน ขั้นประเมินผลหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 30 นาที และขั้นกิจกรรมเพิ่มขยายเป็นการมอบหมายงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกอย่างต่อเนื่องนอกเวลาเรียน ทดลองใช้รูปแบบด้วยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปศึกษาทดลองนำร่องกับกลุ่ม 3 คน และกลุ่ม 10 คน ซึ่งไม่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแต่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ เป็นนักศึกษาสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทดลองและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน ก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างจริง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยการให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบอ่าน-เขียน ก่อนและหลังเรียน มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 100 คะแนน ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบอ่านเพื่อความเข้าใจ ให้เสร็จแล้วจึงทำแบบทดสอบเขียนเพื่อการสื่อสารซึ่งผู้วิจัยกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 90 นาที แบบทดสอบแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 80 คะแนน ประกอบด้วยแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 70 ข้อ โดยแบ่งเป็นการทดสอบคำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยเน้นเนื้อหาบทอ่านเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ จำนวน 40 ข้อ ความคิดเห็นต่อบทอ่านด้วยการตอบสั้น จำนวน 10 ข้อ และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบเฉพาะของโครงสร้างเรื่อง ได้แก่ ลำดับและรูปแบบเฉพาะของบทอ่าน จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 2 การทดสอบการเขียนเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบเขียนจดหมายโดยกำหนดให้อ่านจดหมายขอคำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ในภาคเหนือและเขียนจดหมายตอบเพื่ออธิบายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวสงกรานต์ ในภาคเหนือ จำนวน 1 ข้อ ความยาว 150-200 คำ กำหนดเกณฑ์การประเมินให้คะแนน 5 ด้าน ๆ ละ 4 คะแนน รวม 20 คะแนน โดยพิจารณาจากเนื้อหา ด้านรูปแบบของโครงสร้างเรื่อง ด้านคำศัพท์และสำนวน ด้านโครงสร้างประโยค และด้านกลไกการเขียน โดยพัฒนาจากแนวคิดในการประเมินงานเขียนของ Brown and Abeywickrama, 2010)

ผลการวิจัย

ผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะสัมพันธ์อ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ ร่วมกับกิจกรรมภาระงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย แสดงผลการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน หลังเรียนด้วยการสอนโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับกิจกรรมภาระงานในการสอนอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น กล่าวคือ จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 70.10 และค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 42.70 ผลต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนการสอนเท่ากับ 27.40 ทดสอบด้วยค่าสถิติ t เท่ากับ 33.64 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างหลังกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) ค่าขนาดของผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียน หลังเรียนด้วยการใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับกิจกรรมภาระงานในการสอนอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) ค่าขนาดของผลเท่ากับ 1.17 ซึ่งมี ขนาดใหญ่มาก หมายความว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนมีความสามารถอยู่ที่ลำดับที่ 50 และหลังเรียนโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้เรียนมีความสามารถอยู่ลำดับที่ 86 ซึ่งเป็นลำดับที่เพิ่มขึ้น 36 ลำดับ ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ต่อความสามารถในการอ่านแสดงด้วยตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ t ด้านความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่างเฉลี่ย	ค่าสหสัมพันธ์	t	df	Sig. (1 tailed)
ก่อนเรียน	80	42.70	5.97	27.40	0.67	33.64	29	.000
หลังเรียน	80	70.10	4.34					

* $p < 0.05$

2. ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร พบว่า ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน หลังเรียนด้วยการสอนโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับกิจกรรมภาระงานในการสอนอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น กล่าวคือ จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 14.30 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 9.20 ผลต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนการสอน เท่ากับ 5.10 ทดสอบด้วยค่าสถิติ t เท่ากับ 13.16 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับกิจกรรมภาระงานในการสอนอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) ค่าขนาดของ ผลต่อการเขียนเพื่อการสื่อสาร 0.32 ซึ่งมีขนาดปานกลาง หมายความว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนมีความสามารถ อยู่ที่ลำดับที่ 50 และหลังเรียนโดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนมีความสามารถอยู่ลำดับที่ 62 ซึ่งเป็นลำดับที่เพิ่มขึ้น 12 ลำดับ ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่อความสามารถในการเขียนแสดงด้วยตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ t สำหรับการเขียนเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่างเฉลี่ย	ค่าสหสัมพันธ์	t	df	Sig. (1 tailed)
ก่อนเรียน	20	9.20	1.45	5.10	0.26	13.16	29	.000
หลังเรียน	20	14.30	2.04					

* $p < 0.05$

3. ความสามารถในการอ่าน-เขียนของทักษะสัมพันธ์การอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ความสามารถในการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการสอนโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับกิจกรรมภาระงานในการสอนอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น กล่าวคือ จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 82.33 และค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 52

ผลต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนการสอนเท่ากับ 30.33 ทดสอบด้วยค่าสถิติ t เท่ากับ 25.71 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับกิจกรรมภาระงานในการสอนอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) ค่าขนาดของผลของผลคะแนนก่อนและหลังเรียนมีขนาดของผล เท่ากับ 0.48 ซึ่งมีขนาดปานกลาง หมายความว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนมีความสามารถอยู่ที่ลำดับที่ 50 และหลังเรียนโดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนมีความสามารถอยู่ลำดับที่ 66 ซึ่งเป็นลำดับที่เพิ่มขึ้น 16 ลำดับ ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่อความสามารถในการอ่าน-เขียนแสดงด้วยตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ t ของความสามารถในการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่างเฉลี่ย	ค่าสหสัมพันธ์	t	df	Sig. (1 tailed)
ก่อนเรียน	100	52	6.44	30.33	0.38	25.7	29	0.00
หลังเรียน	100	82.33	4.21			1		

* $p < 0.05$

4. ความพึงพอใจของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างต่อรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการสอนด้วยกิจกรรมภาระงาน เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอนหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ 1) ความพึงพอใจด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน 2) ความพึงพอใจด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ 3) ด้านการวัดประเมินผล 4) ด้านกิจกรรมและขั้นตอนเรียนรู้ด้วยกิจกรรมภาระงาน 5) ด้านการอ่าน-เขียนด้วยกิจกรรมภาระงาน 6) ด้านเนื้อหาบทเรียน และ 7) ด้านการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของค่ามัธยฐานของความพึงพอใจของผู้เรียนทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.30) แสดงด้วยตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของค่ามัธยฐานของความพึงพอใจของผู้เรียน

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับของความพึงพอใจ
1. ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน	4.87	0.22	มากที่สุด
2. ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้	4.70	0.40	มากที่สุด
3. ด้านการวัดประเมินผล	4.50	0.50	มาก
4. ด้านกิจกรรมและขั้นตอนเรียนรู้ด้วยกิจกรรมภาระงาน	4.22	0.41	มาก
5. ด้านการอ่าน-เขียนด้วยกิจกรรมภาระงาน	4.16	0.32	มาก
6. ด้านเนื้อหาบทเรียน	4.15	0.24	มาก
7. ด้านการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร	4.10	0.20	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการใช้กิจกรรมภาระงานต่อทักษะสัมพันธ์การอ่านเขียนในการสอนอ่านเขียนเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน มีคะแนนความต่างของความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าความสามารถในการอ่านก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และขนาดของผลเท่ากับ 1.17 ซึ่งมีขนาดใหญ่่มาก แสดงถึงผลของความสัมพันธ์ที่เป็นนัยสำคัญทางปฏิบัติระหว่างตัวแปรต้น คือรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการใช้กิจกรรมภาระงานกับตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนความต่างของความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยความสามารถในการเขียนหลังเรียนสูงกว่าความสามารถในการเขียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และขนาดของผลเท่ากับ 0.32 ซึ่งมีขนาดปานกลาง แสดงถึงผลของความสัมพันธ์ที่เป็นนัยสำคัญทางปฏิบัติระหว่างตัวแปรต้น คือรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการใช้กิจกรรมภาระงานกับตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ความสามารถในการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนความต่างของความสามารถในการอ่าน-เขียน โดยความสามารถในการอ่าน-เขียนหลังเรียนสูงกว่าความสามารถในการอ่าน-เขียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และขนาดของผลเท่ากับ 0.48 ซึ่งมีขนาดปานกลาง แสดงถึงผลของความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญทางปฏิบัติระหว่างตัวแปรต้น คือรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือร่วมกับการใช้กิจกรรมภาระงานกับตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทักษะสัมพันธ์การอ่านเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมภาระงานของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรณบดีนทร์ ประสานทรัพย์ และบำรุง ไตรรัตน์ (2561), จิราพร ภาพสุวรรณ กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนาน้อย รอดชู (2557), Smith (2018), Sari, Tantra and Santosa (2018), และ Madhkan and Mousavi (2017) ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผล 4 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดรูปแบบการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานสอดคล้องกับประเด็นรูปแบบการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเองซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการใช้กลยุทธ์การสื่อสารและทักษะปฏิสัมพันธ์ (Richards, 2006) การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการไปสู่บรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นจริง และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงผู้สอนและผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในบทเรียน (Ellis, 2006) การสอนด้วยกิจกรรมภาระงานเน้นการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย คือ การสื่อสารอย่างมีความหมาย การใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์ที่หลากหลาย และรูปแบบของภาษาตามสถานการณ์ที่หลากหลาย (Willis and Willis, 2007)

2. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือจึงสามารถทำความเข้าใจ บทอ่านที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เรียนมีเป็นผลให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศของ Ur (2004), Grabe (2009) และ Koda (2009) ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระตุ้นความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนในการทำทำความเข้าใจบทอ่านผ่านการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านและสอดคล้องกับงานวิจัยของพลอยไพรินทร์ สโมทัย (2558) และงานวิจัยของ Kaikaew and Lornklang (2015) ที่ผู้เรียนมีประสบการณ์และความรู้เดิมก่อนเรียน กิจกรรมภาระงานเป็นการกระตุ้นความรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนเร็วขึ้น

3. การปฏิบัติภาระงานมีการให้ข้อมูลนำเข้าและโครงเรื่องในการปฏิบัติการเขียน ขั้นตอนการศึกษาภาษาจากกิจกรรมภาระงานด้านการอ่านช่วยให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่างของบทอ่านที่หลากหลายในการนำไปสู่การเขียน (Harmer, 2012) การใช้สื่อการเรียนการสอนที่สมจริงและใกล้เคียงกับชีวิตจริงซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน (Nunan, 2010) และมีการศึกษาโครงสร้าง

เรื่องต้นแบบเพื่อนำไปสู่การเขียนเพื่อให้ผู้เรียนสร้างงานเขียนด้วยตนเองโดยมีจุดมุ่งหมายทางการสื่อสารในวัตถุประสงค์เฉพาะ (Yan, 2005)

3.1. การคัดเลือกเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือดำเนินการตามแนวคิดในการพัฒนาสื่อการสอนของ Nunan (2010) และ Willis and Willis (2007) ด้วยการสังเคราะห์เนื้อหาวัฒนธรรมในหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปีการศึกษา 2557 ร่วมกับการสำรวจความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนและการสัมภาษณ์และอภิปรายกลุ่มกับผู้สอนในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนเพื่อการสื่อสาร และวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ จากนั้น เลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับหัวข้อเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 (ขั้นวิเคราะห์ความต้องการ) ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาสาระวัฒนธรรมไทยภาคเหนือที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง

3.2. จากการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนพบข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือข้อผิดพลาดในการใช้ตัวบ่งชี้ (ร้อยละ 14) ใช้คำฟุ่มเฟือย (ร้อยละ 9) และสะกดผิด (ร้อยละ 7) อาจเนื่องจาก ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศไม่คุ้นเคยกับการใช้ตัวบ่งชี้นำหน้าคำนามในชีวิตประจำวันเป็นผลให้ใช้ตัวบ่งชี้ผิด ละคำนำหน้านาม หรือใช้คำนำหน้านามที่เจาะจง(the) ด้วยคำนำหน้านามที่ไม่เจาะจง (a/an) และการใช้คำฟุ่มเฟือย เป็นผลให้อธิพจน์ของภาษาแม่มีผลต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการสะกดผิด การสร้างงานเขียนตามรูปแบบเป็นการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันแตกต่างจากการเขียนเชิงวิชาการที่ผู้เรียนคุ้นเคย นอกจากนี้ รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนที่เชื่อมโยงกับเอกสารจริงมีจำนวนน้อย คือ การเขียน 1 และการเขียน 2 ซึ่งเน้นการเขียนเชิงวิชาการมากกว่าการเขียนเพื่อการสื่อสาร เป็นผลให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับระบบคำ สำนวน และความหมายของภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสาร

4. ความพึงพอใจของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยรวมของค่ามัธยฐานความพึงพอใจของผู้เรียน รวมทุกด้าน เท่ากับ 4.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .30 สาเหตุที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการสอนด้วยกิจกรรมภาระงานเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเองโดยให้ความสำคัญกับการกำหนดสถานการณ์ ความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน ความสนใจ การสร้างแรงจูงใจ และความรู้พื้นฐานของผู้เรียน (Richards, 2006) การสอนด้วยกิจกรรมภาระงานยังเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย โดยเน้นการจัดการเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 ด้าน คือ การสื่อสารอย่างมีความหมาย การใช้ภาษาในการสื่อสาร และรูปแบบของภาษาในการสื่อสาร (Willis and Willis, 2007) นอกจากนี้ การนำเข้าทางภาษาผ่านการปฏิบัติกิจกรรมภาระงานยังมีผลในเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้และนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารเกิดขึ้นได้เมื่อผู้ใช้เกิดความเข้าใจปัจจัยนำเข้า (Nunan, 2004)

ในการดำเนินการวิจัยนี้พบจุดเด่นของงานวิจัย 3 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาวัฒนธรรมไทยภาคเหนือที่นำเสนอในบทอ่านใกล้เคียงกับประสบการณ์ของผู้เรียนที่นำเสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเชื่อ 2) ด้านเครื่องมือวิจัยในการวิจัยเป็นรูปแบบการสอนอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารซึ่งเน้นการใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสื่อสาร การกำหนดเนื้อหาใช้สาระวัฒนธรรมไทยภาคเหนือที่ผู้เรียนคุ้นเคยและเพิ่มขยายความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน และ มีการคัดเลือกทักษะการอ่าน-เขียนสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง และ 3) ด้านการสร้างสรรค์ผลงานของผู้เรียน ผลงานด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ผลงานที่กลุ่มตัวอย่างสร้างเป็นผลงานที่ได้จากการฝึกปฏิบัติในห้องเรียนร่วมกันผ่านกระบวนการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และผ่านกระบวนการเขียนร่วมกัน หลังจากนั้นจึงปฏิบัติด้วยตนเองเป็นกิจกรรมเพิ่มขยายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมและนำความรู้เกี่ยวกับการเขียนมาฝึกฝนด้วยตนเอง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ 2 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. ด้านระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย เนื่องจากการเขียนเป็นกิจกรรมที่ใช้เวลามากในการปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนควรตรวจสอบให้มั่นใจว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงพอ

หรือไม่เพื่อนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการเขียนสำหรับถ่ายทอดเนื้อหาสาระวัฒนธรรมแก่ผู้อ่านในขั้นต่อไป ผู้สอนควรเน้นย้ำและตรวจสอบความเข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำในเนื้อความระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้อย่างเหมาะสมและใช้โครงสร้างประโยคอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. ด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน ควรพิจารณารูปแบบของบทอ่าน เนื้อความในบทอ่าน และการจัดโครงสร้างในการเขียนให้สอดคล้องกับประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียนโดยเน้นการเรียนรู้ร่วมกันจากการปฏิบัติกิจกรรมภาระงาน ผู้สอนสามารถปรับคำศัพท์ที่ยากในบทอ่านให้ง่ายลงโดยอาจใช้ข้อความอธิบายท้ายบทอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความได้ชัดเจนขึ้น หรือเนื้อหาบทอ่านที่ยาวเกินไปอาจใช้เนื้อความที่กระชับขึ้น หรือแทรกคำถามก่อนไปสู่วิธีการอ่านบทถัดไป และในด้านโครงสร้างการเขียนสามารถลดปัญหาการเขียนโดยใช้คำพุ่มเพื่อย โดยการให้ผู้เรียนฝึกเขียนจากตัวอย่างของคำศัพท์ สำนวน และรูปแบบโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการเขียน การอธิบายเพิ่มเติม และการเพิ่มโอกาสในการใช้คำศัพท์ และสำนวนในงานเขียนที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นการตั้งคำถามนำ การตั้งคำถามวัดความเข้าใจในบทอ่าน และการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจไปสู่การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์เมื่อผู้อ่านเข้าใจเนื้อความในบทอ่านแล้ว

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิราพร กาฬสุวรรณ กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนาน้อย รอดชู. (2557). *ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้วิธีการสอนแบบยึดภาระงานเป็นฐานของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1*. วารสารบัณฑิตวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 5(1), 13-20.
- ธัญนิกันต์ สุธาสันภัย. (2563). *การทบทวนนโยบายภาษาอังกฤษของไทย*. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง, 9(1), 86-97.
- พลอยไพรินทร์ สโมทัย. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยกิจกรรมอ่านแบบเน้นภาระงาน เรื่อง ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรพร รัตนวโรภาส. (2553). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์*. (รายงานการผลการวิจัย) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 3(1), 153-167.
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และบำรุง โตรัตน์. (2561). *การพัฒนาแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อสร้างเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 1(1), 69-81.
- สุพรรณิ อาศัยราช. (2557). *การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยใช้เอกสารจริงด้านสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา*. งานวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประจำปี 2557.

ภาษาอังกฤษ

- Ahour, T., & Zarei, M. (2016). *The Effect of Task-based Extensive Reading on Iranian EFL Learners' Writing Accuracy*. The Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes. 4(3), 573-580.
- Brown, H. D., & Abeywickrama, P. (2010). *Language Assessment Principles and Classroom Practices*. 2nd ed. New York: Pearson Education Inc.
- Da Silva, M., & Fernandes, L. (2016). *Integrating Translation Theory with Task-based Activities*. Linguagem & Ensino, Pelotas, 19(2), 19-31.
- Douglas, S. R., & Kim, M. (2014). *Task-Based Language Teaching and English for Academic Purpose: An Investigation into Instructor Perceptions and Practice in the Canadian Context*. TESL Canada Journal/Revue TESL Du Canada. 31(8), 1-22.
- Ducker, M. J. (2003). *What Reading Teachers Should Know about ESL Learners*. Reading Teacher. 57, 1 (September), 22-29.
- Ellis, R. (2006). *The Methodology of Task-Based Teaching*. Asian EFL Journal Quarterly, 8(3), 19-45.
- Grabe, W. (2009). *Reading in a Second Language: Moving from theory to practice*. New York: Cambridge University Press.
- Harmer, J. (2012). *Essential Teacher Knowledge: Core concepts in English Language Teaching*. China: Pearson Education.
- Harmer, J. (2015). *The Practice of English Language Teaching*. 5th ed. Harlow, Essex, England: Pearson Education.
- Huang, D. (2016). *A Study on The Application of Task-based Language Teaching Method in a Comprehensive English Class in China*. Journal of Language Teaching and Research. 7(1), 118-127.
- Huang, C., & Wang, B. (2008). *A Task-based Cultural Activity for EFL Students: The Dragon Boat Festival and Rice Dumplings*. The Internet TESL Journal. XIV, 6(June). Accessed December 1, 2018. Available from <http://iteslj.org>.
- Kaikaew, M., & Lornklang, T. (2015). *Using Task-based Learning Focusing on Thai Culture to Promote English Writing Ability of Tenth Grade Students*. รายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอผลการวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6 กลุ่มระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 1(6), 19-28.
- Koda, K. (2009). *Learning to Read in New Writing System* in Handbook of Language Teaching, 463-485. Edited by Michael, H. Long and Catherine J. Doughty. Singapore: Blackwell Publishing.
- Kumar, G. P. (2016). *Trends in English Language Teaching*. The Global Journal of English Studies. Special Issue Conference Proceedings, II(1), 1-15.
- Liu, J., & Fang, F. (2017). *Perceptions, awareness and perceived effects on home culture on intercultural communication: Perspectives of university students in China*. System. 67(2017), 25-37.

- Madhkhan, M., & Mousavi, S. M. (2017). *The Effect of Implimentation of TBLT in Reading Comprehension Classes of Iranian EFL Learners*. English Language Teaching. 10(11), 119-128.
- Marashi, H., & Darari, L. (2012). *The Impact of Using Task-based Writing on EFL Learners' Writing Performance and Creativity*. Theory and Practice in Language Studies. 2(12), December: 2500-2507.
- Marczak, M. (2010). *New Trends in Teaching Language and Culture*. Komorowska, H. & Aleksandrowicz-Pędich, L. (eds.) *Coping with Diversity: New Trends in Language and Culture Education*. 13-28. SWPS Academica: Warszawa.
- Moran, P. R. (2001). *Teaching Culture Perspectives in Practice*. Boston: Heinle & Heinle.
- Nunan, D. (2004). *Task-based Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2006). *Task-based Language Teaching in the Asia Context: Defining 'Task'*. Asian EFL Journal Quarterly. 8(3), 12-18.
- Nunan, D. (2010). *A Task-based Approach to Materials Development*. Advances in Language and Literary Studies. 1(2), July: 135-160.
- Oxford, R. (2006). *Task-based Language Teaching and Learning: An overview*. Asian EFL Journal. 8(3), November: 94-121.
- Ramirez, L. M. (2009). *Implementing Task-based Methodology to Develop Cultural Awareness at a Language Institute in Santiago De Cali*. Faculty of Humanities, School of Language Studies, Foreign Language Program, Cali.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. USA: Cambridge University Press.
- Sahoo, N. (2018). *The Latest Trends in the English Teaching and Learning EFL/ESL*. International Journal of Advanced Technology & Engineering Research (IJATER), National Conference on Recent Trends in Science, Technology & Management (NCRTSTM-2018), 1(March): 107-110.
- Sari, N.N., Tantra, D. K., & Santosa, M. H. (2018). *Task-based Language Teaching and Text-types in Teaching Writing Using Communicative Approach*. Global Conference on Teaching, Assessment, and Learning in Education (GC-TALE 2017).
- Smith, R. O. (2018). *Examining Task-based Language Teaching and its Second Language Acquisition Underpinnings Through the Design and Implementation of a Task-based Unit in a Basic English class at the University of Puerto Rico at Mayaguez*. A thesis for the degree of Masters of Art in English Education, University of Puerto Rico Mayaguez Campus.
- Tan, Z. (2016). *Benefits and Implementation Chanllenges of Task-basked Language Teaching in the Chinese EFL Context*. International Journal for Innovation Education and Research. 4(3), 1-8.
- Ur, P. (2004). *A Course in Language Teaching: Practice and theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing Task-based Teaching*. China: Oxford University Press.
- Yan, G. (2005). *A Process Genre Model for Teaching Writing*. English Teaching Forum. November. 43(3), 18-26.